

Музика као мост

За дан научио НОТЕ

Пише Владанка Зечевић

Пре две недеље у катедрали Блажене девице Марије на Неимару у Београду изведена је прва новоконцована миса која је ушла у богослужење. Величину читавом догађају даје податак да је мису компоновао први православни композитор – Александар Симић, који каже:

– Тада сам остварио и свој дечачки сан. На миси сам свирао оргуље и тотално сам био опчињен. Наступио сам са хором „Бел канто“. Мису сам назвао „Мала божија служба“ и читао сам прву молитву са осам надбискупа. Ово је догађај који ћу памтити читавог живота.

Иначе, ја сам и први православнавац чија дела су извођена у Ватикану. Моје дело „Кратима“ или „Успаванка за малог Исуса“ је извођена по читавом свету обеле-

жавајући 2000 година хришћанства. У Београду је управо та „успаванка“ 2000. године отворила Бемус.

● Да се вратимо мало уназад. Испричајте нам како сте почели да се бавите музиком.

– До петнаесте године су ме проглашавали немусикалним (смех!) Баш на петнаесте рођендан сам пожелело да ми родитељи купе клавир. Истог дана када је клавир ушао у кућу, научио сам ноте из приручника. После месец дана сам свирао Бетовенове сонате, а кажу да се он изводе после „десет година свирања“. Касније сам куповао ка-

Композитор Александар Симић је момак са изузетно занимљивом биографијом – до петнаесте године су га проглашавали немусикалним, а данас се његова дела изводе широм света

Александар Симић – „Све било је музика“

Снимимо Драган Тимотијевић

Фанфаре и тушачи ватре

● Почетком ове године на свој тридесети рођендан на свечаној Академији у СКЦ-у прославио сам и тридесет година уметничког рада (јер је по њему и само његово рођење уметнички чин). Био је то спектакл са фанфарамма, жонглерима и гутачима ватре, балеринама из „Народног позоришта“ и наравно, црвеним тепихом... Назвао сам га по момом духовитом „Александар Симић, композитор са великим К“.

Свесно сам желео да забавим публику која иначе не иде на концерте класичне музике. Не морате бити музички образовани, да бисте у њој уживали. Била је то моја порука младом свету у препуном СКЦ-у.

мионе нота, јер сам са родитељима живео по свету, дружио се и свирао са великим именима светске музике комплетан репертоар, не само клавирски, већ и камерни, виолински, оркестарски, вокални...

● А када сте уписали Факултет музичке уметности у Београду?

– Веома касно! Веровали или не, са двадесет и две године уписао сам академију у класи професора Зорана Ерића на одсеку за композицију. Прво ауторско вече сам написао на дан када су објављени резултати пријемног испита. Био сам апсолутно први на свим листама, што је читав догађај додатно увеличало.

● Када најчешће компоњујете?

– Кад стигнем. Тачније, кад имам потпуно јасну причу у глави, седнем и све „закомпоњујем“. Инспирација није ствар тренутка, већ ствар акумулације. Јер, композиција се не ствара у моменту кад имаш оловку у рукама. Своје дело прво показујем некој блиској особи, која не мора да буде музички образована, али која је добро упозната са оним шта желим да урадим.

● Које композиторе цените?

– Музика је најкомунитативнија и најуниверзалнија уметност која превазилази све баријере – и језичке, и временске, и културолошке, и генерацијске. Музика је директан мост између људи. То се догодило и пре неколико недеља, када је моја композиција направила и мост између вера.

Ако треба да кажем које композиторе волим, да би људи схватили моју естетику, желео бих да моја музика подсећа на музику Чајковског, Шостаковича, Семјуела Барбера.

Сваки пут се изненадим како нисам љубоморан када чујем да је неко написао добро композицију. Захваљан сам Богу што ме радује успех других људи, јер је то добробит за цело човечанство.

● Шта тренутно радите?

– Очекујем неколико премијера – „Град у коме је стало време“, симфонијску поему која је инспирисана насловом једног романа Бохумила Храбала, „Адађо“ за клавир и оркестар, као и „Херувинку“, анђеоску песму за велики мешовити хор...

● Како бисте још себе представили по делима која су из вас?

– Радио сам композицију у част прославе 50 година победе над фашизмом по наруџбини Руске федерације. Заједно са Ољом Иванчикић био сам ангажован да обележавану 100 година од рођења и 70 година од смрти Јесенина. Потписао сам као композитор и две велике химне – „Химну дистрофицара света“ и „Химну светске карате федерације“. Снимање и полуиграни филм о мени – „Тајна Александра С.“

TRATCH
fashion

CITY PASSAGE
prizemlje lok. 3-5
011/184-281

ILIJE GARAŠANINA 1
011/3341-610